

3. Mose 6

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

2 ἔντειλαι αἱρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτὴ ἡ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἔως τὸ πρωὶ καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ οὐ σβεσθήσεται

3 καὶ ἐνδύσεται ὁ Ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελές λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἀν καταναλώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παραθήσει αὐτὸ ἔχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου

4 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην καὶ ἔξοισει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν

5 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ καύσει ὁ Ἱερεὺς ἐπ' αὐτὸ ἔντα στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου

6 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον οὐ σβεσθήσεται

7 οὕτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ αἱρῶν ἔναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου

8 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὅντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ

9 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται αἱρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄξυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν

10 οὐ πεφθήσεται ἔξυμωμένη μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἄγια ἀγίων ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας

11 πᾶν ἀρσενικὸν τῶν Ἱερέων ἔδονται αὐτὴν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται αὐτῶν ἀγιασθήσεται

12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

13 τοῦτο τὸ δῶρον αἱρῶν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣν χριστῆς αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ οιφρι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός τὸ ἡμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἡμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν

14 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην οἵσει αὐτὴν ἐλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ

15 ὁ Ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν νόμιμος αἰώνιος ἀπαν ἐπιτελεσθήσεται

16 καὶ πᾶσα θυσία ἵερέως ὄλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

18 λάλησον αἱρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὄλοκαύτωμα σφάξουσιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἔναντι κυρίου ἄγια ἄγιων ἔστιν

19 ὁ Ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτὴν ἐν τόπῳ ἄγιῳ βρωθήσεται ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

20 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἀγιασθήσεται καὶ φῶτὴν ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἴμάτιον ὁ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἄγιῳ

21 καὶ σκεῦος δοστράκινον οὗ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι

22 πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν φάγεται αὐτά ἄγια ἄγιων ἔστιν κυρίου

23 καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ὃν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἔξιλάσασθαι ἐν τῷ ἄγιῳ οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται